

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010169
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3518010169.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

U. N.,
nar. XX.XX.XXXX v J. Q., trvale bytom F. - P. č. XXX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon treste odňatia slobody a Ústav na výkone väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/51/2018-293 zo dňa 22.5.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/51/2018 zo dňa 22.5.2018 bol obžalovaný U. N. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, s prečinom ublíženlla na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože od bližšie neurčeného času najneskôr však od roku januára roku 2006 do 10.11.2017 do 09:17 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci F., časť P., ako bývalý manžel poškozenej Q. N., túto opakovane slovne ponižoval tým, že jej vulgárne nadával, nazýval ju chrapúnka vyjabaná a inými vulgárnymi slovami (kurva, šľapka), vyhrážal sa jej opakovane slovami „ty musíš skapať“, alebo „ja ťa raz zabijem“, budil ju zo spánku, čím vyvolával u poškozenej strach o život, stres, dňa 10.11.2017 v presne nezistenom čase medzi 07:45 hod. až 09:17 hod. v obci F., časť P., na ceste vedúcej k domu č. XXX po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškozenu Q. N., a to tak, že z kríkov pri ceste vzal drevenú násadu o dĺžke 83 cm, ktorou ju viackrát udrel do rúk, ramien a opakovane sa ju snažil zasiahnuť do hlavy, následne sa poškozenu pokúsila utiecť a rozbehla sa smerom k rodinnému domu č. XXX, pričom ju dvakrát zasiahol drevenou násadou do hlavy, následne ju zhodil do trávy, kde si na ňu sadol, čím je bránil v pohybe a povedal jej aj tak ťa musím zabiť, lebo ty ma udáš policajtom, následne začal poškozenu vyzliekať, stiahol jej nohavice a spodnú bielizeň a rukou sa jej dotýkal v oblasti ohanbia a snažil sa jej vložiť prsty do vagíny, pričom sa posunul nižšie a sedel na nohách poškozenej, ktorá mu povedala, že krváca potrebuje ošetrovanie, po čom prestal, postavil sa, čím poškozenej Q. N. spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, temennej oblasti, bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, bez otrasu mozgu, tržnú - zmliaždenú ranu v temennej oblasti vľavo, asi 4 cm dlhú, zasahujúcu do podkožného tkaniva, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého zápastia a ruky, bez úrazových zmien na kostnom skelete, tržné zmliaždenú povrchovú ranku v oblasti ľavého lakťa s pomliaždením mäkkých tkanív, tržnú ranu na hlave v zadnej časti vľavo o dĺžke 4 cm, pomliaždeniny a

malú tržnú ranu na lakti ľavej ruky, s dobou liečenia a obmedzenia v bežnom spôsobe života v trvaní troch týždňov, pričom po dlhší čas jej spôsoboval psychické utrpenie.

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona bola zhabaná vec a to drevená násada o dĺžke 83 cm.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania vypracovaných obhajcom obžalovaný namietal, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu porušil ustanovenie Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 20 mesiacov odporuje ustanoveniu § 46 Tr. zák., z ktorého vyplýva požiadavka určitosti uloženého trestu odňatia slobody. Trest uložený súdom prvého stupňa túto požiadavku nespĺňa, pretože pôsobí neurčito a nie je jednoznačné, v akej dĺžke chcel súd obžalovanému trest uložiť. Žiadal preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a vo veci aby rozhodol sám. Obžalovaný vo svojom odvolaní namietal, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože viackrát žiadal súd o výmenu ustanoveného advokáta, ktorému vyslovil nedôveru, pretože tento nekonal v jeho veci tak, ako ho žiadal. Súd prvého stupňa jeho žiadosť na výmenu obhajcu nerešpektoval, resp. jeho návrh zamietol. Obhajca ho nepoučil o význame podania tzv. vyhlásenia priamo na súde, a preto celkom nechápal slová sudcu a snažil sa na súde brániť sám, pričom jeho úmysel bol k činu sa v plnom rozsahu priznať, lebo si bol vedomý, čo svojej rodine spôsobil. Na hlavnom pojednávaní bol rozrušený, nechápal jednotlivé výroky sudcu, advokát mu to nevysvetlil a tak odpovedal na otázky sudcu nejasne, bez pochopenia významu odpovede. Záverom odvolania sa priznáva ku všetkému čo mu je kladené za vinu, úprimne toho ľutuje a mrzí ho, že čo spôsobil svojej rodine. Týmto odvolaním chce podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo všetkých bodov obžaloby a žiada, aby túto skutočnosť odvolací súd zohľadnil pri výmere trestu, pretože trest uložený súdom prvého stupňa sa mu zdá vysoký.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, súd prvého stupňa v predmetnej trestnej veci vykonal všetky dostupné dôkazy a na základe dôkaznej situácie vyplývajúcej z výsledkov hlavného pojednávania, správne ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd vychádzajúc z takto preukázanej dôkaznej situácie nemal o vine obžalovaného žiadne pochybnosti. Súd prvého stupňa nepochybil ani pri ustálení právnej kvalifikácie konania obžalovaného, a tento bol správne uznaný vinným tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Napokon výrok o vine obžalovaný svojím odvolaním ani nenapádal a ako už bolo uvedené, ku svojmu konaniu sa doznával.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani pri ukladaní trestu. V prvom rade odvolací súd uvádza, že sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý nepristúpil na žiadosť obžalovaného na výmenu ustanoveného obhajcu. Odvolací súd zo strany obhajcu nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali o nedostatočnej obhajobe obžalovaného tak, aby tieto odôvodňovali vyslovenie nedôvery zo strany obžalovaného a následnú výmenu ustanoveného obhajcu za iného. Odvolací súd neuveril ani obrane obžalovaného, že tento bol na súde rozrušený a nepochopil význam vyhlásenia o vine. Je potrebné uviesť, že obžalovaný bol v minulosti 11-krát súdne trestaný, teda ide o páchatel'a, ktorý má so súdmi bohaté skúsenosti, pričom si musel byť vedomý, že priznanie ku skutku mu môže iba prospieť. Obžalovaný aj napriek tomu od počiatku prípravného konania popieral trestnú činnosť, niekoľko dní pred hlavným pojednávaním napísal sudcovi list, v ktorom popieral spáchanie skutku a napokon aj na hlavnom pojednávaní hneď na začiatku svojho výsluchu uviedol, že je nevinný.

Priznanie sa ku skutku a jeho oľutovanie, resp. žiadosť, aby mohol dať vyhlásenie o vine na odvolacom konaní už zákon nepripúšťa.

Súd prvého stupňa preto správne pri ukladaní trestu nepriznal obžalovanému žiadnu poľahčujúcu okolnosť, keď na druhej strane mu ako priťažujúcu okolnosť musel zohľadniť, že svojím konaním spáchal viac trestných činov, čo malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby § 208 ods. 3 Tr. zák. zo 7 rokov na 9 rokov a 8 mesiacov. Trest uložený súdom prvého stupňa vo výmere 9 rokov a 20 mesiacov, teda nad spodnou hranicou, je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom zákonným a primeraným. Odvolací súd nesúhlasí s námietkami obhajoby, že tento trest by bol neurčitý, resp. pôsobí neurčito. Keďže odvolací súd nezistil pochybenie zo strany súdu prvého stupňa ani v ostatných výrokoch, teda v zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ani vo výroku o uložení ambulantného psychiatrického liečenia a napokon ani vo výroku o zhabaní vecí, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.